

České překlady Ch. Morgensterna jsou velmi různorodé - stejně jako jednotlivé šibeniční básně. Při analýze jsem se věnovala rozboru překladů od pěti českých překladatelů, jejichž dílo se nám dochovalo i v knižní podobě, a proto je čtenářsky stále aktuální. Jejich překlady Morgensterna byly inspirací pro další české umělce. Staly se součástí divadelních a kabaretních představení a textů písní. V neposlední řadě ovlivnily původní tvorbu nejen představených překladatelů, ale i dalších českých spisovatelů.

Největší soubor překladů Morgensternových šibeničních básní vytvořila překladatelská dvojice Josefa Hiršala a Bohumily Grögerové. Knižně bylo vydáno více než 250 jejich překladů šibeničních básní a dalších groteskních textů. Při překládání interpretovali Morgensternovy šibeniční básně v kontextu moderního evropského umění 20. století. Možným důsledkem této překladatelské interpretace je zdůraznění expresivnosti šibeničních básní a v nich naznačené absurdity nebo iracionálnosti. Na pěti ze sedmi analyzovaných překladů vedly stylistické posuny k posunu celkového vyznění básně, překlady však byly (až na drobné odchylky) věrné metrickému i rýmovému schématu.

Druhý největší soubor překladů (celkem 99) pochází od „utajeného překladatele“ Rudolfa Havla. Tři analyzované překlady byly věrné konotativnímu i denotativnímu obsahu, avšak projevíly se v nich odchylky od metrického nebo rýmového schématu, které ve dvou případech vedly k posunu celkového vyznění básně. Jeden analyzovaný překlad dokázal velmi dobře vystihnout celkové vyznění básně.

Z celkového počtu 74 šibeničních básní přeložených Egonem Bondym byly do analyzovaného vzorky vybrány dva překlady. Oba zachovávaly věrnost denotativnímu obsahu, avšak posuny na rovině formální výstavby a stylistických instrukcí vedly ke změnám ve vyznění překladu. Bondyho překlady vznikaly v jeho mladickém věku a autor tehdy pravděpodobně neměl vytvořenou systematickou interpretaci šibeničních básní. Možným důsledkem jsou velké rozdíly mezi jednotlivými překlady.

Pozornost překladatele Ludvíka Kundery se v případě Christiana Morgensterna soustředovala na sbírku *Palmström*, z níž přeložil 59 básní. Ve vzorku pro analýzu byly zařazeny dva překlady ze sbírky *Palmström* a dva překlady z jiných cyklů šibeničních básní. Oba překlady ze sbírky *Palmström* jsou velmi výstižné. Prvky na

nižších úrovních výstavby překladu (např. na lexikální rovině) jsou propojeny i s vyššími rovinami a překlady dobře vystihují celkové vyznění básní. V dalších dvou překladech byly zaznamenány odchylky od stylistické instrukce, které v jednom případě vedly k posunu celkového vyznění básně. Ve všech analyzovaných překladech bylo dodrženo rýmové a metrické schéma.

Dílo překladatele Emanuela Frynty se v knižní podobě zachovalo jen částečně (21 překladů). Dva ze tří analyzovaných překladů velmi dobře vystihovaly ideu básně a její vyznění. Ve dvou překladech byly zaznamenány odchylky od rýmového schématu, které v jednom případě vedly k posunu celkového vyznění básně.